

грѣшны занимать, за да земжть пакъ *равно-шо*. Нъ вынлюбете *врагове-шѣ ваши*, и добро правете, и назаемъ давайте, безъ да ся надѣете за нѣкое назадь въсприемваніе, и ще бжде вашѣ-тѣ заплатж много и ще бждете сынове на Вишняго; зацо-то той е благъ кѣмъ неблагодарны-ты и злы-ты. Бждете прочее милосърды, както „Отець вашъ е милосърдь.“

Такожде и въ Мат. 5; 44—48. „Любете врагове-тѣ си, благославяйте тыя, кои-то вы кѣлнжть, правете добро на тыя, кои-то вы ненавиждать, молѣте ся за тыя, кои-то ви правять пакость и вы гонять. За да бждете сынове на отца вашего, кой-то е на Небеса; Зацо-то той повелява на слънце-то си да изгрѣва на злы-ты и на добры-ты дава дѣждъ на праведны-ты и на неправедны-ты“ (и пр.)

Значеніе-то „бждѣте мылосърдни“ тука е очевидно. То е да произвождамы благоденствіе-то на онѣзы, кои-то спорядъ взаимны-ты ни длѣжности, не можять да изисквать нѣщо отъ насъ; и отъ кои-то, ныи съвсѣмъ неможемъ да ся надѣемъ за никоуж заплатж.

Примѣръ-шѣ на благость, кой-шо ный шрѣбва да слѣдваемы, е онзи на нашій-тѣ Бацж, кой-то е на небо-то. Това ны учи:

1. Като Богъ е съвършенный-тѣ источникъ на блаженство-то на всичкы-ты твары, кой-то той е направиль, а на кои-то той не е подъ никаквы задлѣженія; така намъ е заповѣдано да употрѣблявамы наши-ты дарбы, и ученіе и имавіе за произвожданіе-то на блаженство-то на други чловѣцы.

Какво-то ни е дадено, дадено ни е, не първо и повече за наше-то блаженство, но за да можемъ да сме блажены, като правимъ и други-ты блажены.

2. Въ общый-тѣ си промисль Богъ дава благословенія на чловѣцы-ты, безъ да глѣда на Характеръ-тѣ на онѣя, кои-то ты пріймжть. Той праща дѣждъ на праведны-ты и на неправедны-ты. Ныи трѣбва да слѣдвамы по сжцій-тѣ примѣръ. Наши-ты личны пріятелства и особый-тѣ ни почетъ трѣбва да ся показвать само на онѣзи, кои-то сж достойни, нъ милостины-ты трѣбва да ся давать, гдѣ-то има нуждж за тѣхъ. Затова ный трѣбва да освобождавамы притѣснены-ты, да помагамы на нуждны-ты, да пристоивама на болны-ты, да